אילימא תחתיו דזב °מאיש אשר יגע במשכבו נפקא אלא הנוגע בכל אשר יהיה הזב תחתיו ומאי ניהו עליון של זב (והנישא נמי יטמא ומאי ניהו נישא מ"ט והנישא כתיב) נתקן הכתוב מטומאה חמורה והביאו לידי טומאה קלה לומר לך שאינו מטמא אלא אוכלין ומשקין אימר נתקן הכתוב מטומאה חמורה דלא מטמא אדם לטמא בגדים אבל אדם או בגדים ליטמא אמר קרא יטמא טומאה קלה משמע ותחתונו של בועל נדה מנלן דתניא °ותהי נדתה עליו יכול יעלה לרגלה ת"ל *יטמא ז' ימים ומה ת"ל ותהי נדתה עליו שיכול לא יטמא אדם וכלי חרס ת"ל ותהי נדתה עליו מה היא מטמאה אדם וכלי חרס אף הוא מטמא אדם וכלי חרס או מה היא עושה משכב ומושב לטמא אדם לטמא בגדים אף הוא עושה משכב ומושב לטמא אדם לטמא בגדים ת"ל וכל המשכב אשר ישכב עליו יטמא שאין ת"ל וכל המשכב אשר ישכב עליו יטמא ומה ת"ל וכל המשכב אשר וגו' נתקן הכתוב מטומאה חמורה והביאו לידי טומאה קלה לומר לך שאינו מטמא אלא אוכלין ומשקין *פריך רב אחאי אימא נתקן הכתוב מטומאה חמורה והביאו לטומאה קלה דלא ליטמא אדם לטמויי בגדים אבל אדם ובגדים ליטמא אמר רב אסי יטמא טומאה קלה משמע אימא ותהי נדתה עליו כלל וכל המשכב פרט כלל ופרט אין בכלל אלא מה שבפרט משכב ומושב אין מידי אחרינא לא אמר אביי יטמא ז' ימים מפסיק העניין הוי כלל ופרט המרוחקין זה מזה *וכל כלל ופרט המרוחקין זה מזה אין דנין אותו בכלל ופרט רבא אמר לעולם דנין וכל ריבויא הוא מתקיף לה רבי יעקב אימא כהיא מה היא לא חלקת בה בין מגעה למשכבה לטמא אדם ולטמא בגדים לחומרא אף הוא לא תחלוק בו בין מגעו למשכבו לטמא אדם ולטמא בגדים לקולא *אמר רבא עליו להטעינו משמע: **מפני** שהן בועלי נדות וכו': אטו כולהו בועלי נדות נינהו א"ר יצחק מגדלאה בנשואות*) שנו: **והן** יושבות על כל דם ודם וכו': תניא אר"מ אם הן יושבות על כל דם ודם תקנה גדולה היא להן אלא שרואות דם אדום ומשלימות אותו לדם ירוק דבר אחר *יום שפוסקת בו סופרתו למנין שבעה מתקיף לה רמי בר חמא ותספרנו ואנן נמי ניספריה דקיימא לן *מקצת היום ככולו אמר רבא אם כן שכבת זרע דסתר בזיבה היכי משכחת לה והא מקצת היום ככולו אי דחזאי בפלגא דיומא ה"נ הבא במאי עסקינן (א) דחזאי סמוך לשקיעת החמה וליקום ולימא ליה לקרא כי כתיבא סמוך לשקיעת החמה כתיבא אין על כרחך *שבקיה לקרא דאיהו דחיק ומוקי אנפשיה בעי רמי בר חמא *פולטת שכבת זרע מהו שתסתור בזיבה 'רואה היתה וסותרת

או

*) [נכ"ל: בנישואין]

אילימא תחתיו דזב. דהוא מדרס הזב: ומאי ניהו נישא. כגד הנישא על הזב מאי טעמא. והנוגע והנישא כתיב לא ידענא מאי היא ונראה בעיני שהוא פי' משובש: נתקן הכתוב מטומאה חמורה. מדכתיב* וכל הנוגע בכל אשר יהיה תחתיו יטמא והנושא אותם יכבס בגדיו ומדלא ערבינהו וכתוב וכל הנוגע בכל אשר יהיה תחתיו והנושא אותם יכבס בגדיו ואפסקינהו ביטמא מכלל דהאי יטמא לאו באדם ובגדים קמיירי אלא באוכלין ומשקין והנושא אותם כדרש בתורת כהנים* לנושא משכבו ומושבו של זב: אימא. להכי אפסקינהו קרא דלא יטמא אדם לטמא בגדים שעליו להכי כתב יטמא דאדם לחודיה טמא או אם נגעו בגדים יהו בגדים טמאים ולא הוא: יעלה לרגלה. יעלה לסופה. כגון בא עליה בששי שלה יטבול בליל המחרת כמותה: ז' ימים. ואפילו בא עליה בשביעי: מה היא מטמאה אדם. לטמא בגדים שעליו דאתי בקל וחומר ממשכבה אף הוא מטמא אדם לטמא בגדים שעליו: וכלי חרס. בהיסט. ואע"ג דאין כלי חרס מקבל טומאה אלא מאוירו בהיסט זב חבה מיטמא כדכתיב (ויקרא טו) (כל כלי)* חרס אשר יגע בו הזב ואמרי' במכילתין* איזהו מגעו שהוא ככולו הוי אומר זה היסטו: שאין ת"ל וכל המשכב אשר ישכב עליו יטמא. שהרי כבר נאמר ותהי נדתה עליו ובדידה כתיב [שם] וכל הנוגע במשכבה יכבס בגדיו: מטומאה חמורה. שלא יהיה משכבו חמור כמשכבה לטמא אדם ובגדים שעליו: אבל אדם ובגדים. או אדם אם תגע* בו או בגדים אם תגע* בהם: מידי אחרינא לא. כגון אדם וכלי חרס: וכל המשכב ריבויא הוא ולאו פרטא: אימא כהיא. בועלה כמותה דהא אקשינהו קרא: לחומרא. שהיכן מטמאין אדם לטמא בגדים: אף הוא לא תחלוק בין מגעו למשכבו. ולקולא שניהם לא יטמאו דהא במשכבו פשיטא לן שנתקו הכתוב הלכך במגעו נמי שאם נגע באדם לא יטמאנו לטמא בגדים דהא כתיב [שם] ותהי נדתה עליו דהוקשו הוא והיא בהאי קרא: עליו. להחמיר משמע ולא להקל: אטו כולהו בועלי נדות נינהו. והא איכא פנויים: אם הן יושבות על כל דם ודם. שהן רואות בין טמא בין טהור יושבות עליו ז' ימי נדה שהמיל* מניה משגשגה מראה דם וממנה ז' ימים: תקנה גדולה היא להם. אבל אינן עושות כן אינן מונות אלא מראייה ראשונה כשאר נשים חזו קלקולה שרואה דם אדום ומשלימתו לדם ירוק כגון ראתה ירוק סבורה היא שהוא טמאה ומונה ממנו ז' ימים וכשרואה במתמשי שלה דם אדום אינה משמרת אלא שני ימים להשלים ז' לראייתה הראשונה והיא צריכה למנות מראייה שניה: יום שפוסקת בו. כשהיא רואה ג' רצופים לאחר ז' ימי הנדה והיא זבה ופוסקת באמצע היום סופרת אותו קצת היום שעד הערב למנין שבעה נקיים ואין ז' נקיים שלמים בעינן לזבה: א"כ. דלענין נקיים מקצת היום ככולו זב שפסק והתחיל לספור ולאה קרי וקיי"ל דסותר אותו היום ותו לא כדאמרינן במסכת במשנה קמייתא (לעיל דף כב.) ואי מקצת היום ככולו מאי סותר הא איכא קצת היום לבד: אי דחזאי בפלגא דיומא כו'. קושיא היא. ומשני ולימא ליה לקרא כו' בתמיה: וקא מהדר לאוקמי לאקפסיה אין על כרחך שבקיה לקרא כו'. דכיון דקיי"ל בכל דוכתי מקצת היום ככולו איהו דחיק ומוקים אנפשיה בסמוך לשקיעת החמה: פולטת. כגון ששמשה כזוב ופסקה והתחילה למנות ופלטה מהו שתסתור מנייה הא דקיי"ל [שבת פו.] דפולטת טמאה משום רואה היא וסתרה:

או

*) [נכ"ל: בנישואין]

והנישא כתיב · חסר ו"י · תימה דבמסורת הוא מלא מיהו מצינו שהמסורת הוא חולק על הש"ס במסכת שבת (דף נה:) גבי בני עלי מעבירים כתיב ובמקראות שלנו כתיב מעבירים מלא:

מה היא מטמאה אדם וכלי חרס · משום דבהשותפין (ב"ב ס:) גבי טפח נגלה ומדרס *אע"ג דמטמאה שאר בגדים שעליו אינו מטמא אדם וכלי חרס לכך נקטינהו הכא:

כלל ופרט המרוחקין זה מזה · מפורש בפ' האוכל (ב"ק סב.):

תניא א"ר מאיר וכו' · לרבי יוחנן דאמר בפ' כל היד (לעיל יט:) ירוק ר"מ לשיטת עקביא בן מהללאל ושימא דם ירוק יפרש דם ירוק דהכא לאו ירוק ממש כי ההיא דלעיל אלא דיהה ממש וכן לעקביא מטמאה סתים דם ירוק דיהה מדם ירוק שהוא טמא ולעיל פי' בע"א:

ספרתו למנין ז' · ולר"י *) ודאמר בכלד טלין* [ובמס' מיר] (דף טו:) מקצת היום ככולו וזבה גדולה אמר התם דמשכחת אליביה בראתה בין השמשות וכי כשתים סוכר דהכי פריך לקמן (דף סט.) לרב דאמר יום שפוסקת בו עולה למנין שבעה ורב כשיטתו אמרה לשמעתיה וי"ל דר' יוסי לית ליה מקצת היום ככולו אלא בסוף ספירה כמו שומרת יום אבל בתחלה כמו שאומרים טתים מודה דלא אמרינן ומה שקשה מפ"ק דר"ה (דף י.) מפרש בסוף *מכילתין בע"ה*:

דאיהו דחיק ומוקי אנפשיה · אין האמת כן מפריך בפ' בנות כותים (לקמן דף סט.) ורב כשיטתו אמרה לשמעתיה:

רואה היא וסותרת · אור"י דמשכחת בשמשה בהיתר שתסתור ע"י פליטה אחר ראיית ג' ימים רצופין דקי"ל כרבנן בפ' ר' עקיבא (שבת פו:) דבעינן שש עונות שלמות א"נ אחר ראייה אחת ולאחר תיקון רבי זירא* דסופרת שבעה נקיים על טיפת דם כחרדל דמסתמא צריך נמי נקיים מזרע דכעין דאורייתא תיקן ומכאן אשה ששמשה וראתה מיד אין לה להתחיל לספור נקיים עד אחר יום ו' דבעינן ו' עונות שלמות וכן פסק ר"ת ואפילו רבא דפליג הכא אדרמי בר חמא נראה דחזר בו מדלא השיב:

תוספי הרא"ש

מאי תחתיו אילימא תחתיו דזב מאיש אשר יגע במשכבו נפקא אלא כל הנוגע בכל אשר יהיה הזב תחתיו טמא נתקן הכתוב מטומאה חמורה וכו' ופי' מדכתיב בכל אשר יהיה תחתיו יטמא והנושא אותם יכבס בגדיו ולא ערבינהו וניכתוב וכל הנוגע בכל אשר יהיה תחתיו והנושא אותם יכבס בגדיו ואפסקינהו ביטמא מכלל דהאי יטמא לאו באדם ובגדים קאי אלא באוכלין ומשקין ובספרים כתוב מאי ניהו נישא ומ"ט והנישא והנישא כתיב וכתב רש"י לא ידענא מאי היא ונראה בעיני שהוא פי' משובש ובתשובת כתב דה"נ דכתיב וכל הנוגע בכל אשר יהיה תחתיו יטמא עד הערב והנישא נמי יטמא ומאי ניהו נישא מ"מ והנישא כתיב נתקן הכתוב כו' וה"פ והנוגע בכל אשר יהיה תחתיו דזב בא הכתוב ולימד על המרכב שיטמא במגע דהאי קרא בתר מרכב כתיב וחלק משאר מטמאי שמגעו מטמא אדם ולא בגדים ושאר מטמא אדם לטמא בגדים כדמסיים ביה קרא והנושא אותם יכבס בגדיו וקאי אכל האמור [illegible]

מוסף רש"י

רואה היתה וסותרת. [illegible]

הגהות הב"ח

(א) גמ' [illegible]

הגהות מהר"ב רנשבורג

א] תוד"ה ספרתו למנין ז' ולא"ש כה דאמר ר' יוסי כנ"ל:

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones